

TÌNH CẢNH DÂN QUÊ

(THẦY LÝ THƯƠNG NGƯỜI)

(Tiếp theo số trước)

Trời đã xế chiều vẫn còn nóng nực, không có một tí gió. Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

Người vợ đương làm con, ngồi trong bếp, lo lắng chờ đợi. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

Tia nắng chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

hết sức thương anh, chẳng những chỗ tới với anh là người cũng láng cùng xóm, mà lại là chỗ bà con ở cả đấy, anh có nhớ không, tiên linh ông tới còn kêu cổ anh bằng o (cổ). Anh hãy tự nghĩ lại cũng đã biết thôi; này tòa nhà của tôi vậy, những đồ đạc ở trong biết bao là tiền, một vài đồng bạc của anh có thêm thì vào đây, mà mong làm cái để lấy! (?) nhưng chẳng qua vì cái buổi... mà tôi ngại thế, thật là để tận tâm cho chỗ cho anh, nếu anh không biết ơn tôi nữa cũng mặc, để có ông xanh trên kia.

Mặc cho thầy lý kể ơn nói trời nói đất, Tia nắng vẫn cứ chói lóa, thỉnh thoảng thì lại có cơn gió mát thổi vào mặt, thật là dễ chịu lắm cho chỗ cho anh, nếu anh không biết ơn tôi nữa cũng mặc, để có ông xanh trên kia.

Một mình lặng lẽ trên con đường, thầy lý kể ơn nói trời nói đất, Tia nắng vẫn cứ chói lóa, thỉnh thoảng thì lại có cơn gió mát thổi vào mặt, thật là dễ chịu lắm cho chỗ cho anh, nếu anh không biết ơn tôi nữa cũng mặc, để có ông xanh trên kia.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

— Trời ơi, rồi khò, rồi khò, nhọc nhằn cho cái kiếp dân nghèo! Tia nắng, chói lóa, chiếu thẳng vào mặt đất, chói lóa cả người, chói lóa cả mắt. Mọi người đi mau, nhưng 2 chân không sao bước được, cứ chấp chững như người đi trên cát.

Cha con đời nay hay là lẽ giáo mới cũ khác nhau

(Trước cảnh ấy, thanh niên ta phải thế nào?)

Trong khoảng mấy năm gần đây, nếu ai để ý, chắc thấy một điều là lẽ giáo mới cũ chống chọi nhau rất rõ rệt. Cái khuôn khổ cũ đối với bạn thanh niên ta hiện giờ, không ai chịu nằm yên trong kỷ luật, mà này ta tự tưởng rằng mình, một mực theo mới, làm cho phía phụ huynh ít vai, vì hai bên trái ngược không cùng đi với nhau.

Kia ta nghe ông này than van: «Con tôi ngang đầu ngược cổ quá, nói gì nó cũng không nghe! Bác kia nói: «Cái đời thay đổi làm cho nên nếp xưa không giữ được nữa. Con tôi mới thấy nhiều tuổi mà làm nhiều điều can khuyển không đời!.

Những câu than phiền đó, mấy mươi năm về trước, nào có nghe? Vậy mà nay nó tràn đây.

Báo «Pháp-Việt tạp-chức» Revue Franco-Annamite ở Hanoi trong số ra tháng trước đây có đăng tin của một người thuật lại, tá cảnh trái ngược kỳ thế này:

«Một ngày kia có 2 cha con nhà họ Đ. X. người con thì trẻ. X. cha, con người con thì trẻ. X. cha, con người con thì trẻ. X. cha, con người con thì trẻ.

«Mấy phải nghe lời tao một chút chứ! — Ông thưa cha — người con trả lời — đương không xa bao lắm, con để kẻ khác ngồi cũng được.

«Người con liền lại ngồi tịch trên ghế coi vô vọng vắng hết đặc đi. Rồi người cha lại nói tiếp: «Đâu mày có nghĩ đến ai cũng đợi sau khi tao nhắm mắt đi. Hề tao còn sống ngày nào là mày không được phép trái lệnh tao.

«Ông này thông thái... ông kia có tình giao cơ, ở / nghĩ thế đó. Rồi báo sự có cái kết: «Hai đời người. Đứa con có óc điều hòa với xã hội; còn người cha thì nghĩ người ta chỉ để tâm trí vào thân gia toái.

Như chuyện đó là một chứng cứ rõ ràng giữa lẽ giáo mới cũ. Cái nguyên nhân sinh ra sự trái ngược ấy, không đợi nói, chắc ai cũng hiểu rõ vì hai ngôn ngữ Đông Tây gặp nhau mà nảy ra cái trạng huống đó đáng kể: một bên muốn theo mới, một bên muốn giữ cũ.

Đứng giữa cảnh không hợp lý, nếu cứ kéo mỗi người một đường mới cũ, không gặp nhau, thì không sao, nhưng khổ vì cái giằng co giữa cha con — dần có bộ bước — còn là lằng-lằng, chông chênh lồi chổng ta trong lúc đi bệch chệch chân, chưa phải toàn là hổ bại. Nhất là cái lằng-lằng của cha con mà không dung hòa được thì mong gì cái hòa được à?

LÊ-DAN (Người thanh niên)

Ô. Moutet sẽ lấy một thuộc viên người An-nam vào bộ Thuộc-địa

Báo P. I. vừa rồi có đăng một bức thư bên Pháp gửi sang nói hiện giờ bên Pháp vẫn có tin rằng ông Tổng trưởng Moutet sẽ lấy một thuộc viên người An-nam vào làm tại bộ Thuộc địa. Nghe người đó là một y sĩ Bât kỳ hiện nay còn ở Pháp.

(Được nhà nam)

Tin làng báo Ông Phan-văn-Thiết, chủ trường tờ «TÂN-VĂN» trước đây, rồi báo kỷ bị tình giết phết. Ngày 9 Julliet này, ông đi cho ra tờ «THẾ-GIỚI TÂN-VĂN».

Số đầu tiên đẹp, nhiều bài vở. Giá bán 1 năm \$320, 6 tháng \$205, mỗi số \$10.

VIỆC TRONG NƯỚC

Cũng phải có tiền HUẾ.— Mấy bữa nay thấy có giấy quan trên các phủ thuộc Hoàng Hà Chấn và các phủ thuộc ở tại 11 phường trong thành phố, nên ai cũng thấy mấy bác lý hương các phường lấy sách để đem nộp đi làng xã để phủ này cũng sợ hãi lấy tờ khai. Sau khi các chủ tự nộp tờ khai rồi, các bác cũng không dám hỏi sách gì, nhưng chỉ «hàng sách» qua phủ và phường và giấy này phải làm đến bốn năm nữa, rồi xin đi nhiều.

Thầy rả Nhà CHÁY Lúc chiều 3 giờ sáng ngày 13 Julliet, ở thôn Hòa (Đôn Gia Hội), bên đê, sông Kỳ ở gần sông) nhà cụ Ráo thì hôm, bị lửa cháy cháy. Trong đó hàng xóm nghĩ sợ nhà là cháy để cứu cứu cứu, nhưng ngọn lửa lên đã quá cao, trong giây phút đã thiêu sạch cả nhà rồi, đồ vật trong nhà phần nhiều bị cháy, lại cháy mất 5 cái hôm Tin ra thiệt hại ngót trăm bạc.

Ngân cho cái não mẹ tí ti Ông Phó B. ở đường Gia Hội, gần đây bị cảm bệnh thương hàn, mà người nhà già không chăm lo thuốc men, lại đi vài em này, khỏe khỏe kia; sau bà vợ đến các công lại một người nhà của Hòa Hòa ở phường Phạm Mỹ, tên khách Th. thấy nhà bà này, lợi dụng thời cơ, mua bán đồ đạc trong nhà bà, bà không biết, mà báo bà: «Mau mau gọi cứu cứu cứu bệnh, thì phải lo thuốc cho linh ngay tức là xác đồng đi v. v.». Rồi hôm sau lại có đồng tiền báo: «Bệnh kỳ phải hỏi thuốc mới ngày, một con thằn lằn, uống cho một trăm ngày, nghĩa là 100 con mới lành v. v.»

Thầy rả Lễ 14 Julliet ở Huế Cũng như mọi năm, cái ngày vai của dân tộc Pháp thoát ly được cái ách chuyên chế và hỡi phả được nhà vua Bastille, là nhà ngục mà vua Lê-V. X. I. muốn giam ai thì y, có hai cái đờn của không hay, tại Huế có làm kỷ niệm long trọng.

Chiều 13 Julliet đã có một buổi họp. Buổi mai 14 Julliet có nhiều trò chơi và cả đêm dài trước trường Trung-học Khải-định, như đua cờ, treo cờ, lễ, v. v. v.

Buổi chiều có cuộc lễ đưa tiễn dân ông và dân bà ở trước tòa Khâm; đưa tiễn ông; đưa tiễn bà. Tối lại cảnh sáng màu hồng của sự yên bình đến đây nơi này nhiều. Lễ sẽ ngày đầu cho phép các con học, như bài vụ, ông tin... mà đánh khắp đất.

Người ta xem lễ này đồng đóc vô số; nhưng phần đông cho là ngày lễ kỷ niệm không rõ là lịch sao cả; còn lễ rõ được là lịch thì biết là chuyện vui vậy thôi.

Ph. V. Kê trạm lộng thiệt! Lúc 2, 3 giờ sáng ngày 14 Julliet vừa rồi, một bọn trẻ trộm vào nhà bà Hương (ch. ở số 7 đường Lê duy thuộc phường Phạm Mỹ thuộc chỗ và bỏ cửa vào lấy đồ đạc rất nhiều. Tính trị giá trên trăm (142\$).

Hiện bà đã thưa qua trên. Kê-trạm lộng-thiệt như vậy mà đường-kỷ cảnh trên cơ sở quá! Nhà đương chức lưu ý thế nào chứ!

Th. N. Học trò trường huyện Thanh Chương sẽ thất vọng chăng? NGHỆ-AN. — Đợt trước ông lý trong ở làng thuộc toàn hạt Thanh Chương cũng với một số phụ huynh học sinh, có đơn xin mở thêm lớp nhi để anh làm cho trường huyện Thanh Chương.

Trường này nguyên trước đã thành (trường kiêm bị (pic's azerale), đủ cả ở lớp. Sau vì gặp nhíp lộn xộn, và đời kém, học trò giảm số, nên có lệnh bỏ hai lớp trên làm thành trường Sơ-đẳng (école élémentaire). Mấy năm gần đây, cuộc trị an ở đây bình phục, nên sự học ở thôn quê có phần mở rộng, học trò trường huyện lại tăng lên gấp đôi.

Hiện trị an ở đây bình phục, nên sự học ở thôn quê có phần mở rộng, học trò trường huyện lại tăng lên gấp đôi. Phụ huynh trong huyện đã đầu đơn xin mở thêm lớp học cho con em họ.

Việc mở thêm lớp học cho trường huyện Thanh Chương có phần dễ hơn các trường khác vì trường này chỉ cần bổ thêm một giáo viên nữa thôi, còn lớp học thì đã sẵn, trường nhà nước không hẹp gì.

Cắm xay lúa và đá gạo ban đêm HÀ-TĨNH. — Ở các thành phố lớn, ban đêm thường có lệnh cấm những tiếng ồn như xay lúa, đá gạo hoặc tiếng hát chèo, song lệnh cấm đó cũng chỉ ngoài 12 giờ đêm là lúc ai cũng cần đi ngủ để nghỉ ngơi và khỏe lại cho ngày hôm sau. Vậy mà ở vùng huyện Con lộc gần đây, quan Đồn cấm dân không được xay lúa đá gạo. Bà tôi đến là cấm, không luận giờ nào!

Đêm nay rồi (quên ngày) Cửa Lệnh ở gần đây, xay lúa đá, bị lệnh cấm, đôi giải về để anh ta đánh phải xếp đổi lại. Hiện nay chúng quanh đây.

T. D.

ban đêm không ai giám xay đá Ở nhà quê ban ngày thì phải trồng lúa ngoài đồng, đêm phải xay lúa đá gạo để ăn mà có lịch. Cắm xay lúa ngoài đồng.

Lời than phiền của người buôn bán QUẢNG BÌNH. — Tại chợ Cao, người buôn bán rất than phiền về thái độ người thu thuế:

1) Với giá hàng của một quan tiền, bắt thuế đến 26, hay 30 từ, ai không chịu thì bị lột trước hẻo anh, có khi giằng co đến phải trừ thuế, hoặc mua bán.

2) Các người chỉ bán một vài bó rau, năm ba cuốn lá chuối, hoặc một mẻ gạo ít tí với vài bó đum mây, cũng bắt trả 12, là đồng tiền thuế mới cho đi, nhiều là bọn kẻ thất bát cá, cũng mấy người bán mấy cái nhiều lời hơn ca.

3) Trong bọn giúp việc lấy thuế, có một người tên là Nguyễn Văn, thường ngày cứ rầy rả, chưởi mắng và xô đẩy người đi chợ.

Mong nhà chức trách lưu ý cho. Trương Thị (Xem qua trang 4, 5)

Một cái lò sùng có hơi lạ! Tại đồn điền ông B. U (Thanh Trìn-xá), thuộc địa phận Rao-đa (Quảng Bình), giữa một đầm ruộng gần châu mới, tự nhiên thấy có một lỗ đất sùng sùng, bề tròn bằng cái lòng nhỏ, bề sâu hơn 20 thước, dưới có nước sâu độ 1m50 tây.

Lò sùng này mới sinh ra trong tháng ba ta, người qua lại đều nhìn thấy, nhưng không dám đứng, chỉ nằm thấp xuống mà ngắm, vì đứng sợ đất lửa mất. Người ở gần đó muốn đi phỏng sự nguy hiểm cho là trở ngại và các sự vật, nên đã chặt cây rào kỹ lò sùng kỳ lạ.

Cái lò sùng này cũng lạ! Thầy

TRƯỜNG THƯƠNG-MẠI THIẾT-HÀNH Ở ĐÀ-NẴNG

Chỉ là nghề buôn không nghề nước, Mỏ mang quyền lợi ở tay ông cha.

Chuyên môn dạy: 1) Toán bít (Comptabilité) 4 tháng, mỗi tháng 600. 2) Đánh máy chữ để viết ngắn gọn. (Dactyl) 4 tháng, mỗi tháng 600. 3) Với chữ (Steno) 4 tháng, mỗi tháng 600.

Lớp năm (c. enjunta A): 900. (c. enjunta B): 1000. Lớp tư (c. préparatoire): 1200. Lớp ba (Algèbre et Arithm): 900. Tiền học phí từ trước tiền tiền. Học sinh học, theo lý nhà nước, sẽ có một số học bổng.

M. Paul NGUYỄN VĂN CHÁT. Tổng giám đốc Trường Thương-Mại Đàng-Nẵng. Directeur de l'École Pratique de Commerce à TOURANE.

THI SƠ-HỌC PHÁP-VIỆT (C. E. PRIMAIRES) Số học sinh trường tuyển Sơ-học (C. E. Primaires) ở các trường Tiểu-học ở Huế năm nay:

Centre Đông-bà (Cả thảy 412, 420, 428) Phó-Xuân 35, 40, 45; Saint Pierre 25, 30, 35; Saint Marie 7, 8, 9; Trung-Bắc 7, 8, 9; Vạn-Xuân 2, 3, 4.

Centre Quốc-học (Cả thảy 378, 386, 394) Hồ-đắc-Hàm 46, 52, 58; Jussieu d'Arc 39, 45, 51; Pellerin 7, 8, 9; Providence 7, 8, 9; Trường-Đạo 2, 3, 4.

THI BẰNG THÀNH-CHUNG (DIPLOME D'E. P. S. F. I.) (lưu trú sinh) (Số 34, được vào oral 13, 14, 15)

THI DIỄN-THUYẾT VÀ LỄ KỶ-NIỆM LYAUTEY Cả thảy 3 giờ, Phó-Xuân, được 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

LẬP-CHỈ PHÁT-LÃNH-TÂN HIỆU CHỮ THỌ CHUYÊN TRỊ: Cắm, cúm, nhức đầu, sốt mủi, nghẹt mũi, thương-hàn, sốt rét, trong mình ở-mỏi. Hàng vạn người dùng đều công nhận là thuốc hay mà rẻ. Một bao có 3 gói giá 0.10. Trữ bán tại các nhà Đại-lý: Thuốc Chử-Thọ - Dấu Chử-Thọ - Dấu Từ Quí NHÀ THUỐC VINH-THỌ TOURANE

NHÀ THƯƠNG TƯ NGUYỄN-TANG-CHUYÊN Y Sĩ 101 nghiệp tại Đông - Pháp Cao Bằng. Nhà ở trước một nhà «bằng Chử-Chả» QUINQUON Người bệnh hoặc đến khám bệnh xin Sơn men thuốc uống, hoặc bằng ngày đến chữa, hoặc nằm tại bệnh viện. Có phòng nghỉ ngơi sạch sẽ để cho các phụ nữ sinh đẻ, để cho bệnh nhân nằm dưỡng trí. Khám bệnh: sáng: 8h đến 11h30; chiều: 2h đến 5h. Khám: ngày, nghỉ buổi chiều. Khi cần thuốc mới đến nhà khám bệnh thì giờ nào cũng được.

SỮA NESTLÉ MÈU CON CHIM SỮC KHỎE CỦA TRẺ CON NHƯU CHẤT BÒ

Bao thầu cho Chính-phủ Pháp Độc quyền bán cho các nhà thương, các nhà hộ sinh các nhà thương binh và các trường học (Lycées) ở khắp Đông-Dương

Chánh sách Nam-tiền của người Nhật...

Đã theo (trang 1) với Hải quân công bộ Thái thực, ý kiến có chỗ không đồng nhau, nên có tranh luận nhau một độ kịch liệt...

Sách tặng Ông Nguyễn-văn-Tạo ở Saigon vừa rồi có xuất bản quyển 'Mặt trận binh dân với người nông dân của chúng ta'

SÔNG MỘT TRĂM TUỔI

Sống đến 100 tuổi mà không rụng răng thì thật là kỳ diệu. Bởi vì hay dùng thuốc chữa đau răng (Cà-xi-lân) của Hải-ngọc-Đường...

Cái phân biệt và cái thù ở xã hội thôn quê ta

Nhân đọc bài 'vì miếng ăn mà sinh dân dấn lèn và kiện cáo' (đang T. D. số 890, trong thuật chuyện làng Qui-hàn (Quảng-bình) từ Văn miếu rồi vì cơ thị hiếu, xối đơm, dầm heo sinh ra chuyện dấn lèn và kiện cáo v.v. mà phải chán cho cái tục lệ hồ hởi và cái sự nghiệp dầm heo của họ tại mỗi làng thôn quê...

KHO CHUYỆN

Bác trong Nam, cách đây vài tuần có đăng tin, chỉ Lương và Miêng có chúng tôi các nhà nhỏ hẹp ở Tân-Định, vì cảnh cực khổ không có ăn, có than van mãi...

VIỆC THÈ GIỚI

TRUNG-HOÀ Tình hình một trí Thương-Ái, 7-7. Hội nghị của Trung ương Ủy ban Chấp hành Quốc dân đảng...

LE GOSSE Lait Sucre Concentré advertisement with image of a can and text 'Dùng sữa "LE GOSSE" rất tốt cho tất cả mọi người...

Tôi thật là sung sướng vì tôi không còn không cái gì hết; nếu tôi có con và một ngày kia con tôi cũng bị nạn như Đàng-Thế, thì tôi không thể cầu nguyện chùa như ông lão, tôi phải trầm mình dưới biển để cho khỏi chịu đau đớn lâu.

BÁ TƯỚNG MÔNG = THÈ = TÔN (LE COMTE DE MONTE-CRISTO) PRAP-QUỐC LICH-SH 'TRU-TUYET'

Mô-ren cũng đồng ý với nàng, và muốn ép ông lão mà chờ đi. Nhưng ông lão như thiết thiết không chịu nghe theo và là quá. Nàng Mai-thiết-Thanh ở lại bên giường bệnh...

Thế mà ông không ngăn cản họ sao? Vậy thì ông cũng là tông phạm! Thưa ngài, họ cho tôi uống rượu quá say. Tôi thấy như thấy xuyên qua một đám mây mù vậy.

